

som traadte i Kraft i 1920. Det fremgik ogsaa af den højtærede Ministers Forelæggelsestale, at denne Ændring havde medført — han sagde det ikke, men det er den Ændring, der blev gennemført, der har medført det —, at Indtægten virkelig er naaet et Beløb, der kan regnes med. Tidligere var det navnlig Udgiften ved hele Ordningen af denne Værdistigning, der slutte den væsentligste Del af Indtægten, men nu kan baade Staten og Jernbanerne formentlig efterhaanden i stigende Grad regne med, at denne Lov virkelig kommer til at betyde noget.

Det ærede Medlem Hr. Tange nævnte, at der ingen Anledning var til at bringe Sagen i Udvalg, medmindre der fra anden Side blev rejst Krav derom. Det er der vel neppe nogen Anledning til for os. Det skulde da være, hvis der kunde blive Stemning for yderligere at forbedre Loven, saa den i endnu højere Grad kunde skaffe Indtægter for Privatbanerne, som trænger haardt til det i disse Tider, hvor de i saa høj Grad er underkastet Konkurrence fra Rutebilerne; men det henstiller jeg ganske. Det er jo nødvendigt, at det gaar ret hurtigt, de nye Love træder snart i Kraft, og det vil derfor være formaalstjenligt, at vi faar dette Lovforslag gennemført saa hurtigt som muligt. Der skal derfor ikke fra vor Side blive rejst Krav om yderligere Ændringer ved denne Lejlighed. De foreslaaede er jo ganske formelle og, som jeg begyndte med at sige, en Følge af de ændrede Love. Men, som sagt, skulde man have Mod og Appetit paa at indføre nogle reelle Ændringer, kan vi naturligvis ikke have noget imod det, tværtimod.

Raffnsø: Ogsaa vi fra vor Side kan tiltræde de i det foreliggende Lovforslag foreslaaede Ændringer. Det ærede Medlem Hr. Wilmann var villig til at gaa ind paa en Realitetsbehandling, og det glæder mig for saa vidt, men den Realitetsbehandling, som det ærede Medlem vil gaa ind paa, gaar neppe i den Retning, jeg ønsker.

Jeg vil gerne omtale en Debat, som fandt Sted her i Tinget, den Gang Loven om Grundskyld var til Behandling. Den Gang stillede det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen, som jo nu er syg, et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister: Om det ikke var paa Tide at ophæve denne Særbeskatning — denne umoralske Humbugsbeskatning, som det ærede Medlem udtrykte sig. Denne Lov om Jernbaneskyld er en Særbeskatning af de Egne, som fik Jernbaner efter Loven af 1908. Den blev ikke modtaget med nogen

særlig stor Velvillie i Rigsdagen, men den var jo en Følge af, at § 14 i den store Jernbanelov fordrede, at der skulde vedtages en saadan Lov, idet der deri stod, at der af den Værdistigning, som ved de nævnte nye Jernbaneanlæg maa antages bliver tilført de Ejendomme eller Grunde, som nyder godt af Jernbaneanlægene, skal svares en Afgift til delvis Dækning af de med Jernbaneanlægene forbundne Udgifter. Den Gang Lovforslaget om Beskatning til Staten af faste Ejendomme var til Behandling her, og det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen havde omtalt, at han syntes, at Loven om Jernbaneskyld skulde ophæves, gav jeg det ærede Medlem min fulde Tilslutning, og den højtærede Finansminister stillede sig velvilligt overfor Tanken, idet han gik ind paa at ville tage den op til Forhandling. Jeg synes, det er paa Tide, vi kommer bort fra denne Særbeskatning af enkelte Egne og enkelte Mennesker her i Landet, saa meget mere som langt de fleste af de Privatbaner, som blev bygget efter den nævnte Lov, nu giver et ikke saa lille Underskud, og man de fleste Steder, dersom de ikke var blevet udført, kunde ønske, at de aldrig var blevet bygget. Jeg vil derfor henstille, om man ikke i et Udvalg kan tage denne Sag op til Forhandling, saaledes at denne uretfærdige Lov muligvis kunde blive ophævet.

Mads Larsen: Ogsaa jeg kan fatte mig meget kort. Som Forholdene ligger, er der ingen Tvivl om, at disse Ændringer er berettigede og tidssvarende under Hensyn til den Forandring, der er sket i Ejendomsskyldloven, men det er dog maaske ikke af Vejen at overveje andre Veje til at komme bort fra de mindre heldige Virkninger af denne Lov. Jeg tænker her paa det mærkelige i, at den Værdistigning, der fremkommer ved Jernbaneanlæg, særbeskattes — det ærede Medlem Hr. Raffnsø brugte netop Udtrykket Særbeskatning, og det er jo en Særbeskatning af disse Grundbesiddere —, medens Værdistigning, der er af ganske samme Karakter, men fremkaldt af andre Aarsager, f. Eks. omkring Byerne ved Sporvejsliniers Forlængelse o. lign., lades ganske uberørt. Ovre ved Odense, hvor der i de senere Aar har været en ret stærk Nybebyggelse i visse Distrikter af Omegnen, sidder der Lodsejere med store Arealer, so netop paa Grund af Byens Vækst og Udvikling har kunnet afhænde disse til stadig stigende Priser, altsaa, der fremkommer en ganske voldsom Prisstigning, der giver Privatmanden Lejlighed til at